

Institut Internacional del Teatre ITI
Organització Mundial per a les Arts Escèniques
Missatge per al Dia Mundial del Teatre 2023 – 27 de març

Autora del Missatge: Samiha AYOUB, Egipte
Actriu egípcia

Traducció al català: Emma Peitx

Missatge del Dia Mundial del Teatre 2023 per Samiha AYOUB

Per a totes les meves amistats, artistes de teatre de tot el món,

Els escric aquest missatge en el Dia Mundial del Teatre, i per més que m'inundi la felicitat d'estar parlant amb vostès, cada fibra del meu ser tremola sota el pes d'allò que patim tots – tant artistes teatrals i no teatrals - de les pressions demolidores i els sentiments oposats enmig de l'estat actual del món. La inestabilitat és un resultat directe d'allò que està passant en el nostre món avui dia en termes de conflictes, guerres i desastres naturals que han tingut efectes devastadors, no només en el nostre món material, sinó en el nostre món espiritual i la nostra pau psicològica.

Us parlo avui mentre tinc la sensació que el món sencer s'ha tornat com illes aïllades, o com vaixells que fugen en un horitzó ple de boira, cadascun d'ells desplegant les seves veles i navegant sense guia, sense veure res en l'horitzó que ho guia i, malgrat això, continuen navegant, esperant arribar a un port segur que el contingui després del seu llarg caminar enmig d'una mar rugent.

El nostre món mai ha estat tan estretament connectat entre si com ho està avui, però tampoc mai hem estat més dissonants i més lluny l'un de l'altre que avui. Heus aquí la dramàtica paradoxa que ens imposa el nostre món contemporani. Malgrat que estem presenciant la convergència en la circulació de notícies i comunicacions modernes que va trencar totes les barreres de les fronteres geogràfiques, els conflictes i tensions que viu el món van depassar els límits de la percepció lògica i van crear, enmig d'aquesta aparent convergència, una divergència fonamental que ens allunya de la veritable essència de la humanitat en la seva forma més simple.

El teatre en la seva essència original és un acte purament humà basat en la veritable essència de la humanitat, que és la vida. En paraules del gran pioner Konstantin Stanislavsky: "Mai entris al teatre amb fang als peus. Deixa la pols i la brutícia fora. Deixa les teves petites preocupacions, disputes, petites dificultats amb la teva roba exterior - totes les coses que arruïnen la teva vida i desvia la teva atenció del teu art - a la porta". Quan pugem a l'escenari, el pugem amb una sola vida dins nostre per a un ésser humà, però aquesta vida té una gran capacitat de dividir-se i reproduir-se per convertir-se en moltes vides que

projectem en aquest món perquè cobri vida, floreixi i escampi la seva fragància als altres.

El que fem en el món del teatre com a professionals de la dramaturgia, de la direcció, de la interpretació, de l'escenografia, de la poesia, de la música, de la coreografia, i la tècnica, tothom nosaltres sense excepció, és un acte de creació de vida que no existia abans de pujar a l'escenari. Aquesta vida mereix una mà afectuosa que la sostingui, un pit amorós que l'abraci, un cor bondadós que la simpatitzi i una ment sòbria que li proporcioni les raons que necessita per continuar i sobreviure.

No exagero quan dic que el que fem en l'escenari és l'acte de la vida mateixa i generar-la del no-res, com una brasa ardent que centelleja en la foscor, il·luminant la foscor de la nit i escalfant la seva fredor. Som nosaltres qui donem a la vida la seva esplendor. Qui l'encarnem. Qui la fem vibrant i significativa. I som nosaltres qui donem les raons per entendre-la. Qui emprem la llum de l'art per enfrontar la foscor de la ignorància i l'extremisme. Qui abracem la doctrina de la vida, perquè la vida es propagui en aquest món. Per això posem el nostre esforç, temps, suor, llàgrimes, sang i nervis, tot el que hem de fer per aconseguir aquest noble missatge, defensant els valors de la veritat, el bé, la bellesa, i creient veritablement que la vida mereix ser viscuda.

Us parlo avui, no sols per parlar, o fins i tot per celebrar al pare de totes les arts, el "teatre", en el seu dia mundial. Més aviat, us convido a estar en unió, nosaltres, de la mà i espatlla amb espatlla, per cridar a tot pulmó, com acostumem a fer en els escenaris dels nostres teatres, i deixar que les nostres paraules surtin per despertar la consciència del món sencer, per buscar en nosaltres l'essència perduda de l'ésser. L'ésser lliure, tolerant, amorós, simpàtic, gentil i comprensiu. I permetre'ls rebutjar aquesta imatge vil de brutalitat, de racisme, de conflictes sagnants, de pensament unilateral i d'extremisme. L'ésser humà ha caminat sobre aquesta terra i sota aquest cel durant milers d'anys i continuarà caminant. Així que tregui els peus del fangar de les guerres i dels cruents conflictes i deixi'ls a la porta de l'escenari. Potser aleshores la nostra humanitat, que s'ha aombrat en el dubte, torni a convertir-se en una certesa categòrica que ens faci veritablement aptes per sentir-nos amb l'orgull de ser humans i en germanor.

Aquesta és la nostra missió, nosaltres professionals de la dramaturgia, qui porta la torxa de la il·lustració, des de la primera aparició del primer actor en el primer escenari: estar al capdavant per enfrontar tot el que és lleig, sagnant i inhumà. Ho confrontem amb tot allò que és bell, pur i humà. Nosaltres, i ningú més, tenim la capacitat de difondre la vida. Propaguem-nos junts pel bé del món i de la humanitat.

Samihya Ayoub